

**Rector Academiae Rostochiensis Joannes Bacmeisterus, D. Med. & ... Ad
Lessum Quem Matronae Honoratissimae Margarethae Carmoniae, Viri ... Dn. Petri
Laurenbergii, Poëseos in alma Universitate Rostochiensi ... relictæ Viduæ ...
Filia & Nepotes moestissimi hodierna ... cupiunt, officiose & amanter Omnes
Literariae Reipubl. Cives invitat : [P. P. Rostochii sub Sigillo Rectoratus III.
Augusti, Anno cl lc LXXI.]**

Rostochii: Kilius, [1671]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn747423601>

Druck Freier Zugang

Bacmeister, J. ,
in M. Carmon.
X Laurent
R. 1671.

7.
RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS
JOANNES BAC-
MEISTERUS, D.
Med. & sup. Math. Prof. P.
Ad Lessum,

Quem
MATRONÆ HONORATISSIMÆ
MARGARETHÆ
CARMONIÆ,
VIRI

EXCELLENTISSIMI AC EXPERIENTISSIMI
DN. PETRI LAURENBERGII, Poëseos
in almâ Universitate Rostochiensi olim Professoris
celeberrimi,

ante XXXII. annos relictæ Viduæ
gentilissimæ, Matri atq; Avia optatissimæ
& Nepotes moestissimi hodiernâ
luce paratum cupiunt,

officiosè & amanter
Omnes Literariæ Reipubl. Cives invitat
& provocat.

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILII. Acad. Typogr.

Secundas Viduarum nuptias non inter
Christianos tantum, sed & Gentiles semper fuisse.
odiosas, Hieronymus non uno loco inculcat, & in Epi-
istolâ XCVI. Viduas bigamiæ indulgentiam ignora-
re debere ait; Camillorumquè familiam vel eo no-
mine maximè collaudat, quod ex illâ prognatæ Mu-
lieres secundos detestarentur Concubitus. Romani
pudicitiae Corona ornabant Mulieres uno contentas
Marito, & perpetuâ Viduitate castitatem testan-
tes; quali quondam gaudebat Valeria Messalaris so-
ror, quæ, cum à cognatis interrogaretur, quid fieret, ut, amisso Viro, nuberet.
nulli, pie an pudenter magis dubites, respondit: *Virum sibi vivere semper*
Quorū & illud referimus meritò, quando ab auctore libri Judith c. 15. v. 9.
Joachim summus Pontifex introducitur cum universis Presbyteris Viduam
Juditham sic appellans: *Tu gloria Jerusalem, tu letitia Israel, tu honorificen-*
tissima Populi nostri, quia fecisti Viriliter, & confortatum est cor tuum, eo
quod castitatem amaveris, & post Virum tuum alterum nescieris. Nec abs re Apo-
stolus, *Beatior eris Mulier, si sic (Vidua scilicet) permanserit, meâ quidem sententia;*
Puto autem, quod & ego spiritum DEI habeam. 1. Cor. 7. v. 40. Ut jam nihil de
Marcellâ, de Paullâ, de Fabiolâ aliisque nobilissimis atque sanctissimis Vi-
duis proferam, de quibus præclara multa atque magnifica prodita literis legi-
mus, quæ etiam faciunt, ut laudes earum nullis unquam seculis conticescere,
atque æternæ ac immortales fore videantur. Omnium autem Viduarum
exemplar fuit Anna filia Phanuel de tribu Affer, quæ à Lucâ laudatur, quod
defuncto Marito, cum quo per septennium vixerat, Vidua usque ad LXXXIV
annum mansisset. Huic diversorium erat in Templo, colloquium in prece,
vita in jejunio, quæ dierum noctiumque temporibus indefessa devotionis,
obsequio, cum corporis agnosceret senectutem, pietatis tamen nescivit æta-
tem. Hæ sunt veræ Viduitatis virtutes, quas Apostolus peculiari Canone
1. Tim. 5. v. 5. ceu fasces quodam complectitur. Panegyrim haud ab similem
meretur pie defuncta Matrona MARGARETHA Carmon / Vidua LAU-
REMBER-

RENBERGIANA, quæ velut altera Dido sepulchro Mariti Sicel
amoris omnem affectum sepeliit, cum eadem ita exclamans;

Ille meos, primus qui me sibi junxit, amores

Abstulit: ille habeat secum ferretq; sepulchro.

Nec non cum laudata apud Quintilianum Vidua defuncti Mariti manes sequentibus verbis compellans. *Si quid inferi sentiunt, cognosce animum meum, sicuti voluisti, tibi vixi, tibi moritura fui: nulli alii in hoc pectore locus fuit.* Nec solum hæc nostra MARGARETHA tantum, casta Vidua univira (uti vereres loquebantur) sed & pietate animi, fidei puritate omnibusque Virtutibus ab Apostolo requisitis abunde decorata fuit, atque hanc ob causam digna, quæ in præsentem non tam à nobis, quam, sicut illæ, quarum sub initium facta mentio est, ab Hieronymo aliquo, hoc est sanctissimo simul & eloquentissimo Viro Epitaphio sermone celebraretur. Quod si in nostra manu haud est, quantum Virtute merebatur præstare, id tamen, quod possumus libenter & promptè, dum indicendum nunc ejus Funus, exequemur. Lucem denata hæc nostra vitalem primum aspexit in hac Civitate seculi superioris Anno XCIX die XI. Octobris, nata Parentibus Virtute & genere Clarissimis, Patre Viro Spectatissimo atque Honestissimo DN. JACOBO CARMONIO, Cive & Negotiatore hujus Urbis quondam primario, ex Nobili & perantiquâ Carmoniorum Britanno- rum sanguine oriundo, Matre verò Matronâ decoratissima MARGARETA Siebeth/ ex Nobili ac pervetusta Sibetiorum apud Livonos familia orta. Avum paternum habuit WALTERUM Carmon/ & ipsum Civem ac Mercatorem Deidonensem, Aviam Paternam Nobilissimam foeminam ISABELLAM Ramsay/ Patricii Londonensis, in Angla filiam. Avus Maternus fuit Nobilissimus ac Strenuus Vir DN. HEINO HENRICUS Siebeth/ Sac. Reg. Maj. Polon. olim à latere. Avia Materna Nobilissima & Spectatissima Matrona CATHARINA Grosse. His illa Majoribus orta, his Parentibus enutrita est: his genita & sacro baptismatis lavacro regenerita, ab hisdem in omni Virtutum sexum hunc comitantium genere educatâ est ita, ut nulla in ipsâ desiderata sit earum, quæ Virginis honestissimæ, Matris familias prudentissimæ, Conjugis amabilissimæ corpus faciunt, aut superficiem colorant Imprimis autem cum lacte, quasi Materno Pietatem, quæ ceterarum Virtutum est fundamentum, imbibit, eamq; crescentibus annis, assiduo Verbi divini auditu in officinis

cinā Spiritus S. aluit, auxit & confirmavit. Et eo nomine maxime Parentibus debuit; quandoquidem Parentes non partus sed educatio facit, & plus est educari bene quam bene nasci. Parentes isti objur- gatione sanè digni sunt acerrimā, qui de quavis potius re, quam rectā Liberorum educatione sunt solliciti. Hinc amare se non posse opinan- tur Prolem, nisi omnibus præposterae indulgentiæ exemplis eam cor- rumpant. Idcirco parvulos cum delicatè nutritiverunt, grandes perdi- derunt. Præclara sapius indoles pravā educatione velut in senticeto pessum data est, & pessimus tractandorum Liberorum mos pestem animis novellis, & si hoc ageretur, ad Virtutem ductilibus, infudit. Quemadmodum mitè licet stagnum ventis exagitantibus in æstus ex- surgit: ita bona natura improbis educatoribus fluctuat. Moribus ergo probis ante omnia instructa hæc nostra & dotata Anno ætatis XVII. Maritum sibi Virtutum suarum cesso, minimè verò lascivis, ut passim videmus illecebris, attraxit ac devinxit haud vulgarem & ple- beum, sed iis Virtutibus ornatum, eā doctrinā ac prudentiā præditum, tanta rerum divinarumque humanarumque diffusā scientia cumula- tum, ut non solum in ipsa Peregrinatione cum adhuc versaretur ipsi Professio primum Philosophica ordinaria consensu Procerum Aca- demię Montalbanensis postmodum verò Medicinæ Theoreticæ in eadem Academia oblata, sed & Anno M.DC.XIV literis crebris Sena- tūs Populique Hamburgensis ad Professionem Eloquentiæ suscipien- dam vocatus sit. PETRUM LAURENBERGIUM indigito Phil. ac Med. D. excellentissimum, Virum incomparabilem, Universi- tatis tandem nostræ Professore Poeseos quondam celebratissimum, meritissimumque, cui nostra Anno M. DC. XVI. felici Matrimonio juncta fuit. Cum hoc Marito suo, Viro summo, annos vixit XXIII. in Conjugio sine jurgio, sine offensa: utpote quæ Viri nutus custodiebat, & suum velle ac nolle ejusdem arbitrio temperabat, planè persuasa, Viri sui ingenium & mores legem esse divinitus sibi latam eo tempore, quo nuptiæ junctæ, & vitæ sors consociata fuit. Eximia verò & unica Mulieris laus! Nam supra omnes gemmarum thesauros probæ Uxoris possessio est. Unde Protagorasejus modi nactos Conjuges βίον ἀλυστον vivere pronunciavit. Non possum, quin hic inferam aureum illud Encomium & Speculum piæ, bonæ & sedulæ Matrisfamilias, empha- ticè satis & eleganter apud Ecclesiasticum c. 26. sequentibus verbis ex- pressum, *Uxor gratiosa. Letitia afficit Maritum suum, & cum eum humani-*

*ser tractat, recreat Cor illius. Mulier quæ tacere potest, est donum DEI, & Mulier benè educata, omne pretium superat. Nihil est gratiosius & amabilius pudicâ sœminâ, nihilque præstantius castâ muliere. Quemadmodum Sol oriens in cælo altissimi ornamentum est Mundi: sic Uxor cordata ornamentum est domus suæ: Mulier elegans, quæ castitatem tueretur, est instar lampadis in candelabro sancto: Mulier, quæ constanti animo prædita est, rectè comparari potest cum columnis aureis, quæ posite erant super bases argenteas. Exulent itaque & ad Garamantas usque relegendur Imperiosa Pollo, morosa Papyria, luxuriosa Messalina, improba Xantippe. Imitentur nostræ Mulieres exempla Saræ, Ragelis & Abigaelis: sint sobriæ, modestæ & ad nutum Maritorum paratissimæ, uti MARGARETA hæc nostra, quæ tam re quam nomine Margarita h. e. gemma candida maximis DEI donis ac muneribus nitens fuit. Quare etiam ad suavissimam hanc *οὐζύριαν* accessit Divina benedictio, qua ipsa Mater hisce XXIII. annis, tot enim vixit in Conjugio, sex Liberos, tres sc. Masculos, totidemq; sequioris sexus uti amoris conjugalibus obsides Marito patri dedit. Hæc tam generosa & luculenta conjugalibus amoris pignora, Conjuges hosce certissimo sinceri affectus vinculo constrinxerunt. Quoties enim Uxor Marito parit, uterq; alteri dat amoris obsidem. Non autem vulgares sed præclaros nostra Marito suo obsides dedit, ast eheu! vix diu vitales. Senarius enim hic Liberos numerus, Divina ita disponente Providentia, ante MARGARETHÆ nostræ ex hac miseriarum valle abitum ad Unitatē redactus est, unica saltem filia & quidem natu minima GERTRUDE adhuc superstiti, sœminâ præstantissimâ, quæ non adeò pridem Viro Clarissimo ac Pereximio DN. CHRISTIANO HILDEBRANDO Lib. art. Magistr. in Matrimonium elocata est, cum quo non solum in hunc usq; diem turturis instar vixit, sed & in præsens Matris charissimæ obitum cum Marito acerbissimis deflet lachrymis. Primas autem inter omnes natos natasq; ducit JACOBUS SEBASTIANUS, in quo, postquam Ingenium egregiū atq; singulare in ipsâ statim pueritiâ sese ostenderet, Parens ejus p. m. nihil quicquam eorum intermisit, quæ ad benè recteq; educandum Filium huncce unicum requirebantur. Orbatus quippe jam tum filio WILHELMO, tum PETRO, quorum hic, postquam lavacro regenerationis renatus esset, statim decessit, ille verò XXVI septimanarum Infans mundo huic immundo vale dixit, omnem spem atq; fiduciam in huncce suum filium natu maxi-*

maximum collocabat, omnesq; in id intendebat nervos, ut ita illum in-
 formaret, quo fulcrum senectutis & solamen Parentum esse tandem
 posset: nec spes ipsum decollavit. Tantos enim tūm vivo adhuc Pa-
 rente eodemq; ductore & quidē ipsis Adolescentiæ annis in elegantio-
 ri literaturā, studio item Oratorio ac Historico fecerat progressus, ut
 ad nutum optimi Parentis de quacunq; sibi oblata materia absq; o-
 mni tergiversatione ac titubatione sermonem cum doctis conferre
 posset: tūm eodem jam demortuo, annosq; pubertatis egressus, telam,
 quam orsus erat, adeo gnaviter, præeuntibus ipsi Jctis variarum Aca-
 demiarum fulgidissimis, continuavit, ut à Serenissimo Celsissimoque
 Principe ac DN DN. ADOLPHO FRIDERICO, Duce Mecklen-
 burgico &c. &c. beatissimæ memoriæ, Amplissimoq; Professorum,
 Ducalium Collegio dignus judicatus sit, cui primum Historiarum,
 postmodum vero Pandectarum Professio cum Assessurâ Ducalis Con-
 sistorii gravissima committeretur. Qua sparta satis honorifica ob-
 tenta matrimonium iniiit cum lectissimâ & pudicissimâ Virgine ELI-
 SABETHA SPENGEMANNIA Senatoris Stralsundensis pruden-
 tissimi olim filia, ex quo illi nati sunt libri, VII. Filii nempe IV. SI-
 MON PETRUS, JACOBUS SEBASTIAN I. & II. itemq; WIL-
 HELMUS HENRICIUS, & Filia III. ANNA MARGARETHA,
 JOHANNA ELISABETHA & SOPHIA MARIA, quorum tres
 JACOBUS sc. SEBASTIAN, WILHELMUS HENRICUS &
 SOPHIA MARIA, patrem maturiore abitu in cœleste *πλήρωμα*
 properando anteverterunt, reliqui etiamnum vitali aurâ vescuntur,
 & mortem Avia suæ charissimæ cum Matre Vidua moestissima acerbè
 ferunt. Erat hicce Vir Academia nostræ decus, Matris solatium,
 propriæq; domus ac totius Familiæ laudatissimæ fulcrum, ac proinde
 longiori vita dignus: Verum, uti fert mortalium sors, ita etiam hic no-
 ster amicissimus, olim Collega conjunctissimus communè expertus est
 fortunam, atq; ante biennium & quod excurrit, nobis maximum sui
 desiderium, per mortem è terris ad Cœlos properans, reliquit, cujus
 anima, ut in beatitudine sit, optamus. Secundum meritò occupat lo-
 cum Filia JOHANNA MARGARETHA, quæ, postquam annos nobiles
 attigisset, auctoritate Parentis optimæ, spectata prudentiæ, litera-
 turæ ac Integritatis Viro DN. JOACHIMO Xeppenhagen / Sereniss.
 Duc. Meckl. Secrétario tum temporis intimiori nunc vita functo nu-
 spit, & quidem tam lætis felicibusq; auspiciis, ut omnibus iis rebus
 florue

floruerint semper, quæ matrimonium aliquod secundum & fortunatum
 reddere possunt. Præterquam enim quod incredibili concordia & animorum
 conjunctione vixerint, IX. sane Liberos, tres Filios & Sex Filias ex se natos
 viderunt. quorum IV. JACOBUS sc. SEBASTIAN, JOHANNA, JUDITHA ELI-
 SABETH & JOHANNA CATHARINA in primâ statim ætate decesserunt; reli-
 quis V. JOACHIMO, SIMONE PETRO, MARGARETHA CATHARINA, ELEONO-
 RA CHRISTINA & SOPHIA CATHARINA superstitibus Aviaque suæ desi-
 deratissimæ emigrationem ex hac miseriarum valle eo acerbius lugentibus,
 quod utroq; jam ante orbatî parente ultimum in his terris solatium obitu
 Avia amiserint Orphani nunc tristissimi, quos tamen tutelæ ac protectioni o-
 mnium Orphanorum Parentis DEI sc. omnipotentis committimus. Tertio lo-
 co & Filia CATHARIN Anominanda est, de qua nihil, nisi quod vix octo heb-
 domadas & IV. dies vivendo consumpserit. Atq; ita *μακαρίτης* hæc nostra.
 VI. Liberos Mater & XV. Avia merito salutari potuit: quam singularem.
 DEI benedictionem depredicare, eaq; senectutis molestias mitigare & suble-
 vare sæpè solita est. Diem nigriorē & infaultiorem toto Vitæ curriculo exper-
 ta non est, XIII. Maji Hac enim ipsâ Anno M. DC. XXXIX. eam optatissimo
 thalami jugalis consorte orbavit, eamq; in medio ætatis melioris decursu
 constitutam Viduam fecit. Quem casum graviter quidem Uxor modesta &
 Viri amans tulit: ita tamen, ut non dolori succumberet; sed spe in DEUM sum-
 mum omnium directorem niteretur, eum fore & Viduarum & Pupillorum.
 Curatorem unicum & certissimum. Neq; spe falsa fuit. Major enim natu Fi-
 lius DN. JACOBUS SEBASTIANUS LAURENBERGIUS Filii pii ac gra-
 ti partes egregiè implevit, & solutâ continuò *ἀντιπελαγήσει* Matrem an-
 nis vergentem recreavit, & eo pacto abrepti immaturâ morte Patris desideri-
 um Matri lenivit. Quæ pietate in DEUM fuerit, quamq; assiduè atq; devotè
 obierit sacra publica, cum tot luculenti testes adsint, quibus tot annis nota
 extitit, hic commemorare fufius supervacaneum est; Ut & quam plena in o-
 mnes officii, quam benigna & bona in miseros, quos vel cum detrimento sua-
 rum rerum solari atq; juvare solita est: Ita persvadens animo, fortunatorum
 atq; feliciū esse de abundantia suâ consulere aliorum necessitatibus: Chri-
 stiani autem de qualicunq; etiam copiâ operari. Jam si commemorare mihi
 animus esset, quam fuerit pacis cum omnibus tuendæ & alendæ cupida, quot
 infortunia, quotve morbos Vidua per XXXII. annos sustinuerit, nimis angusta
 hæc ad recensionem istam futura esset Charta; partes eas relinquemus Eccle-
 siastæ, cui & tempus & locus in Concione funebri ad ista dignis laudibus exor-
 nanda, ordineq; recensenda erit commodissimus; nostra ad clausulam & ter-
 minum

minum Vitæ exponendum festinatoratio. Triennium fermè est, ex quo me-
 lius sese habere cœpit, nec, prout antea consueverat, de adversa corporis vale-
 tudine conquesta est, nisi quod difficili interdum respiratione laborarit, do-
 nec tandem Mense hujus Anni Majo vires vigorq; corporis paulatim collabe-
 fieri atq; imminui cœperunt, uti hoc ipsum Clarissimus & Experientissi-
 mus DN. D. JOACHIMUS STOCKMANNUS, Prædicus apud nos felicissimus,
 amicus noster honoratissimus prolixioribus verbis testatum fecit, quæ sic so-
 nant. Cum vita hæc nostra variis ærumnis & calamitatibus sit exposita, & Homo, ut
 Hippocrates noster loquitur, à primâ Nativitate morbus sit, ita Honoratissima nunc
 pie defuncta hæc Matrona, sortis humanæ non fuit inexperta, sed diversis cum morbis
 præcipue Scorbuto ante semestris spatium colluctari cœpit, cui tandem accessit Febris
 putrida vehemens & contumax, quam cum tumor scorbuticus, aliæq; per intervalla
 graviora symptomata exciperent, accidit, ut his ferendis Natura impar esset, morbo ac
 senectute ingravescente cum inter se alterum alterius malo cresceret, superata est Pi-
 entissima Matrona die 30. mensis Julii hora septima matutina inter arduas preces
 quas Gener & Matronarum circumstantium cœtus frequentabat viribus defetiscens
 placidâ morte in Domino obdormivit, atq; animam Servatori & Conditori opti-
 mo reddidit, cum LXXII annos atq; ita humanæ Vitæ terminum extremû
 attigisset non solum sed & fere ad finem perduxisset. Quod super est, quid ve-
 lim intelligitis, Venerandæ Matronæ MARGARETHÆ CARMONIE ma-
 nes iusta debita à Vobis exigunt, quæ ut solvatis tum ipsa pietas tum WIL-
 HELMI, PETRI & JACOBI SEBASTIANI LAURENBERGIORUM, Virorum toto
 Orbe clarissimorum merita in hanc nostram Universitatem, postulant. Itæ-
 itaque Cives Academici frequenter exsequias, inter comitandum seriò de-
 vestra ipsorum mortalitate cogitate, DEOque Opt. Max. Ecclesiæ, Patriæ,
 Academiæ, Civitatis & nostram propriam salutem commendate, atq; pa-
 cem, quâ hæcenus ejus beneficio usi sumus, deinceps quoq; ut con-
 servet, supplices ab eo flagitate.

P. P. sub Sigillo Rectoratus nostri III. Augusti,
 Anno dñi 18c LXXI.

Conventus fiet hodie horâ primâ in Templo
 Jacobæo.

GK

floruerint semper, quæ matrimonium aliquod secundum
 reddere possunt. Præterquam enim quod incredibili conco-
 conjunctione vixerint, IX. sane Liberos, tres Filios & Sex
 viderunt. quorum IV. JACOBUS sc. SEBASTIAN, JOHANN
 SABETH & JOHANNA CATHARINA in primâ statim ætate o-
 quis V. JOACHIMO, SIMONE PETRO, MARGARETHA CATHA-
 RA CHRISTINA & SOPHIA CATHARINA superstitionibus A-
 deratissimæ emigrationem ex hac miseriarum valle eo ace-
 quod utroq; jam ante orbatî parente ultimum in his terris
 Avia amiserint Orphani nunc tristissimi, quos tamen tutelæ
 mnium Orphanorum Parentis DEI sc. omnipotentis commi-
 co & Filia CATHARIN Anominanda est, de qua nihil, nisi qu-
 domadas & IV. dies vivendo consumpsit. Atq; ita *maxaci*
 VI. Liberos Mater & XV. Avia merito salutarî potuit: q-
 DEI benedictionem depredicare, eaq; senectutis molestias q-
 vare sæpè solita est. Diem nigriorè & infaultiorem toto Vita
 ta non est, XIII. Maji Hac enim ipsâ Anno M. DC. XXXIX.
 thalami jugalis consorte orbavit, eamq; in medio ætatis
 constitutam Viduam fecit. Quem casum graviter quidem
 Viri amans tulit: ita tamen, ut non dolori succumberet; sed
 mum omnium directorem niteretur, eum fore & Viduarum
 Curatorem unicum & certissimum. Neq; spe falsa fuit. Maj-
 lius DN. JACOBUS SEBASTIANUS LAURENBERGIU-
 ti partes egregiè implevit, & solutâ continuò ἀντιπελαργ-
 nis vergentem recreavit, & eo pacto abrepti immaturâ mort-
 um Matri lenivit. Quæ pietate in DEUM fuerit, quamq; a-
 obierit sacra publica, cum tot luculenti testes adsint, quibu-
 extitit, hic commemorare fufius supervacaneum est; Ut &
 mnes officii, quam benigna & bona in miseros, quos vel cum
 rum rerum solari atq; juvare solita est: Ita persvadens animi
 atq; feliciū esse de abundantia suâ consulere aliorum nec
 ftiani autem de qualicunq; etiam copiâ operari. Jam si con-
 animus esset, quam fuerit pacis cum omnibus tuendæ & alet-
 infortunia, quotve morbos Vidua per XXXII. annos sustinuer-
 hæc ad recensionem istam futura esset Charta; partes eas re-
 fiastæ, cui & tempus & locus in Concione funebri ad ista dig-
 nanda, ordineq; recensenda erit commodissimus: nostra ad

